

Délen keresztül Az 1901-es konferenciára

Fáradásainkat a misszióműben még jobban ki kell terjeszteni, írta White testvérnő 1901-ben röviddel az Amerikába való visszatérés előtt. "Az Úr Jézus Krisztus második megjelenése előtt sokkal határozottabb munkát kell elvégeznünk, mint ahogy eddig tettük. {LS 379.1}

A gyülekezeti tagok nagyobb hittel rendelkezzenek és a láthatatlan mennyei szövetségük által a kimeríthetetlen forrás ismeretét a vállalkozás nagysága által melyben tevékenykednek és vezetőjük hatalma által nagyobb buzgóságra jussanak el. Azok, kik Isten ellenőrzése alatt állnak, fel fogják ismerni az eredmények láncolatát, mely az ő bele egyezésével történik. Annak indítása folytán, ki életét adta a világ életéért, nem fognak többé tétlenül álldogálni és arra utalni, amit nem tudnak elvégezni. A mennyei páncéllal felvértezve, harcba mennek, készségesen, hogy valamit végezzenek Istenért és bátrak lesznek, tudva, hogy mindenható ereje ellátja őket a szükségeseikkel." {LS 379.2}

A BEFOLYÁS ÉS KIKÉPZÉS KÖZPONTJAI

A missziótevékenység gyors fejlődése sok országban a 90-es években súlyos igazgatási gondokat idézett elő a munkások és a javak elosztásával kapcsolatban. Egyesek ilyen eljárási módot javasoltak, mások, amolyan. Voltak egyesek, kik a pogányság erődítményeinek sok munkás általi azonnali elfoglalását indítványozták, mialatt mások ragaszkodtak ahhoz a tervhez, hogy a hazai pogány területeken, mint pl. Amerika déli államaiban és azokban az országokban, hol a munkások erőfeszítéseit bátorító eredmény kísérte, erősebb munkát kellene kifejtteni. Ezek azt javasolták, hogy a nehéz pogány országokat csak akkor szabad felkeresni, ha az isteni előrelátás világosan utat nyit előttük. {LS 379.3}

Évekkel ezelőtt írt már White testvérnő azokról az előnyökről, melyek nevelési és befolyásos központok alapításával beválhatnának Angliában és Európa más országaiban és oly területeken, mint Ausztrál-Ázsia, hol jó alkalmak kínálóznak a sok munkás kiképzésére, hogy távoli kevesebbet ígérő tájakra menjenek, mert nagy nyereséget fognak felmutatni. Azt is tanácsolta, a testvéreknek, hogy a déli államokban erőteljesebben menjenek előre és gyakran felhívta figyelmüket, hogy ezt a területet gazdagabban lássák el. {LS 380.1}

Minden az igaz hiten múlik, - írta - a dolgokat helyes időben végezni. Isten a nagy Mester és előrelátásában elkészíti az utat művének elvégzésére. Alkalmat ad, befolyásának ösvényt nyit és utat a munkának. Ha népe előrelátásának jeleire figyel, és kész vele együtt munkálkodni, akkor nagy művet fog elvégezni. Fáradásaikat helyesen alkalmazva százszorta nagyobb eredményeket fognak felmutatni, mint ugyan azon eszközökkel és alkalmakkal más úton, melyen Isten nem működik szemmel láthatóan... {LS 380.2}

Bizonyos országok előnyös helyzetben vannak, hogy befolyásos nevelő központok legyenek. Európa angolul beszélő és protestáns államaiban sokkal könnyebb az emberekkel érintkezésbe lépni, és sok alkalom kínálkozik intézmények alapítására és művünk kiterjesztésére. Egyes más országokban, mint Indiában és Kínában hosszabb kiképző tanfolyamon kell munkatársainknak részt venni, hogy a nép megértse őket és ők a népet. A munkában minden lépésnél nagy nehézségeket kell leküzdeni. Amerikában, Ausztráliában, Angliában és néhány európai államban ezek az akadályok nem léteznek. {LS 381.1}

KÜLÖNLEGES ALKALMAK DÉLEN

Mikor White testvérnő 1901-ben generálkonferenciára utazott, felhasználta az alkalmat és a Déli államokon utazott keresztül, hogy az ott dolgozókat bátorítsa és tanítsa. Viteksburghban közvetlen összeköttetésbe került a központ által a néger lakosságért folytatott művel. Nashville-ben egy nagyobb csoport munkással találkozott, kik a déli államokban lévő mű szükségleteit tanulmányozták és a mű különböző ágát bevezették. {LS 381.2}

A "Gospel Herald" lapot melyet azelőtt Battle Creek-ben nyomtattak, Nashvillebe helyezték át, hogy ott traktátokat és könyveket adjanak ki Dél részére. E dolgokkal kapcsolatban White testvérnő így írt: {LS 381.3}

"E mű folytatásának még sok ág fog megnyílni. Sok munka van még Délen, és hogy ezt elvégezhessük, a munkásoknak alkalmas iratokra van szükségük, - könyvekre, melyek az igazságot egyszerű nyelven közlik és

amelyek gazdagon vannak illusztrálva. - Az ilyen irodalom fog a leghatásosabb eszköznek bizonyulni, hogy az igazságot az emberek szeme elé tárja. Egy prédikációt hamar elfelejtene, de a könyv megmarad." {LS 381.4}

Pár hónappal később e bölcs terv fontosságával kapcsolatban a déli kiadói mű vezetésével megírták, hogy azon a területen a felelős állásban lévő testvérek nagy áldásban fognak részesülni, ha olyan irodalmat fognak előkészíteni és kiadni, mely a körülöttük lakó különböző osztályok szükségleteihez alkalmazkodik. {LS 382.1}

1901 májusában megalapították a "Gouthern Publishing Association"-t és terveket fektettek le az egész déli uniókonferencia könyvevangélista művének erősítésére. Azonban a különlegesen elkészített irodalom kiadása és terjesztése egyedül nem elégítheti ki e terület szükségleteit. Iskolákra van szükségünk Délen, jelentette ki White testvérnő, - vidéken a városoktól távol kell őket alapítani. Ipari és nevelőiskolákra van szükség, hol négerok tanítják a négereket és iskolákra, hol a fehérek tanítják a fehéreket. Missziókat kell alapítanunk. Az orvosi missziómunkát is el kell kezdenünk és e mű felvirágzására kedvező helyeken sok kis központot kell szerveznünk. {LS 382.2}

KIKÉPZÉS NEVELŐINTÉZETEINKBEN: SOK ORSZÁGBAN

Kiképző intézetek nem csak Déli részre javasoltak, sok országban kell nevelőközpontokat alapítani, - Angliában, Ausztráliában, Németországban, Skandináviában és a szárazföld más országaiban, a mű haladása szerint. {LS 382.3}

Ezekben az országokban - mondta White testvérnő - az Úrnak jó képességű, tapasztalt munkásai vannak. Ezek intézetek alapításánál a munkások kiképzésénél és a mű különböző ágainak üzemében elől járhatnak. Isten elvárja, hogy ezeket eszközökkel és intézkedésekkel lássuk el. Az alapított intézetek jellemet fognak adni művünknek az illő országokban és alkalmat nyújtanak a munkás kiképzésre a nagy sötétségben levő pogány népek részére. Ily módon tapasztalt munkásaink tevékenysége megszázaszorozódik majd. {LS 383.1}

Mialatt egyes országokban nagy intézetek létesülnek, hogy ott sok munkás gyors kiképzést nyerve, a világ szélső határáig menjen, a kevésbé kedvező helyeket sem szabad elhanyagolnunk. Ezzel kapcsolatban így írt White testvérnő: E távoli országokból hallatszik a kiáltás: Jöjjetek át és segítsetek rajtunk. Ezeket nem lehet egy könnyen elérni és nem oly érettek az aratásra, mint a közelebbi területek, azonban még sem hanyagolhatjuk el őket. {LS 383.2}

White testvérnő forró vágya, hogy a jelenvaló igazságot minden országban hirdessék, indította őt arra, hogy az 1901-es generálkonferencián világos tájékoztatást adjon Isten szándékát illetően, a mű felépítésére, a világ kedvező helyein, kiterjedt tervek alapján. Az volt a kívánsága, hogy az üzenetet a pogány országokba is hirdessék és ez ösztönözte őt, hogy munkáskiképző intézeteket alapítson Angliában, Európa szárazföldjén, Ausztráliában és Amerika déli államaiban. Utalt arra, hogy mily balgaság ilyen helyeken a munkát korlátozni. {LS 383.3}

Ne felejtkezzünk el az angolul beszélő országokról kérte ő - hol sokan elfogadnák és kiélnék az igazságot, ha előadnánk azt. Londont ismételtén bemutatták nekem, mint olyan helyet, hol nagy munkát kell végeznünk... Miért nem küldtünk oda munkásokat férfiakat és nőket, kik a mű előrehaladására terveket fektethettek volna le? {LS 384.1}

ÖNKÉNTES MISSZIONÁRIUSOK

"Csodálkozom azon, hogy a testvéreink, kik nem felszentelt prédikátorok, de Istennel összeköttetésben állnak és értik a Szent Írást, miért nem közlik az Igét másokkal. Ha ennek a munkának átadják magukat, akkor gazdag lelki áldásban részesülnek." {LS 384.2}

"Senki se gondolja, hogy a londoni munkát két vagy három személy el tudja végezni. Ez nem helyes terv. Mialatt ilyeneknek ott kell lenni, hogy a mű felett felügyeljenek, egy sereg munkásnak kell a különböző osztályú emberekkel az érintkezést felvenni." {LS 384.3}

Isten azt kéri a néptől, hogy ébredjen fel. Még sok munkát kell végezni és senki se mondja: Nem akarjuk ezt. Útban lesz nekünk. Akadályozni fog bennünket. Hát Isten nem viselhet gondot róla? Nincsenek itt ebben a gyülekezetben olyanok, kik Londonba fognak költözni, hogy ott az Úrért dolgozzanak? Nincsenek itt olyanok, kik nagy városokba mennének önfenntartó misszionáriusnak? Azonban mialatt a misszionáriusok mindent megtesznek, amit csak tudnak, hogy magukat eltartsák, azoknak, kik itthon maradnak, kik szombatról-szombatra a tabernákulumban jönnek, hogy Isten Szavát hallják, vigyázzanak, hogyan mondják azoknak, kiket külszói területekre küldenek: Néktek gondoskodni kell önmagatokról... {LS 384.4}

Karoljuk fel az európai területeket, melyek erre igényt tartanak, de ne feledkezzünk meg a közelben levő területekről sem. Nézzük New Yorkot. Az igazságnak milyen képviselőjét találhatjuk abban a városban? Mennyi segítsége küldtünk oda? Nevelési és orvosi művünket meg kell ott alapítanunk és ennek a műnek anyagi támogatást kell nyújtanunk... {LS 384.5}

Isten azt kívánja, hogy a mű New Yorkban előre haladjon. Abban a városban több ezer szombat ünneplőnek kellene lennie és lesz is, ha a művet úgy fogják előre vinni, ahogy kell. Azonban soknál előítéllettel találkozunk. Egyes személyek saját felfogásuk szerint akarnak dolgozni és vonakodnak másoktól nagyobb tervet elfogadni. Így veszítjük el az alkalmat. New Yorkban több kis csoportot is kell szervezni és munkásokat kell oda küldeni. Nem állíthatjuk azt, hogy aki nincs prédikátorrá szentelve, nem dolgozhat az Úrnak. Ezeket ki kell oktatni a munkára és azután menjenek a munkába. Ha visszatérnek akkor mondják el, hogy mit cselekedtek. Dicsőítsék az Urat az áldásokért menjenek ismét a területre. Bátorítsák őket. A bátorítás szavai serkenteni fogja őket. {LS 385.1}

ÚJJÁSZERVEZÉS

Isten művének felvirágzása érdekében szükség volt arra, hogy a mű ügyének igazgatása olyan legyen, mely minden ágnak a fejlődés legnagyobb lehetőségét nyújtja. "Isten azt kívánja, hogy műve egy emelkedő terjesztő és állandóan nagyobbodó hatalom legyen." magyarázta White testvérnő egy tanácsülésen, melyet a konferencia szabályos megnyitása előtti napon tartottak, "azonban a mű igazgatása zavaros. Isten változást kíván." {LS 385.2}

A konferencia megnyitó napján White testvérnő tovább beszélt e tárgyról: {LS 386.1}

"A konferencia közigazgatási erőit jelentékenyen meg kell erősíteni... Isten nem adott közénk királyi hatalmat, hogy a mű valamely ága felett uralkodjunk. A műnek azon kísérlete által, hogy minden művét állandóan ellenőrzik, nagyon korlátozta. Itt egy szőlőhegy van terméketlen helyekkel, amelyekre nem fordítottak munkát és ha valaki ki akar menni, hogy ezeket a helyeket az Úr nevében megmunkálja, nem kap segítséget. Isten azonban azt akarja, hogy ezek a munkások segítséget kapjanak. Ha száz személy misszióelküldéssel ezekre a rászoruló területekre megy és Istenhez kiált, az Úr fog nyitni nekik... Ha a mű nem lett volna korlátozva, akkor fenségesen haladt volna előre: azonban a menny Istene él, a nagy Vigyázó él..." {LS 386.2}

"Egy megújulásnak, egy újjászervezésnek kell történnie a bizottságban, melyek szükségesek, erő és hatalom kell." {LS 386.3}

Mikor pár nappal később indítványozták, hogy a déli területet egy erős uniókonferenciává kell egyesíteni, így szólt White testvérnő a kiküldöttekhez: {LS 386.4}

A rendelkezések, melyeket azon terület ügyében hoztak, egyezik a nekem adott világossággal. Isten kívánja, hogy a déli terület önálló konferenciává alakuljon. A munkának ott épp úgy kell folynia, mint más területeken. A munkásoknak ott sajátos módon kell majd dolgozni, a munkát azonban ennek ellenére el fogják végezni... {LS 386.5}

Izrael Istene fog bennünket összekötni. Új konferenciák szervezése ne válasszon el bennünket, hanem kössön össze minket. A tartandó konferenciák ragaszkodjanak Istenhez, úgy hogy erejét rajtuk keresztül közölje és őket példa képpé tehesse a gyümölcs természetben." {LS 386.6}

Mikor a későbbi években ezek a terveket a vezető testvérek még jobban keresztül vitték, White testvérnő többször örült a sikernek, mely a munkások csapatának fáradozását kísérte, kik előkészültek a szolgálatra. Észak-Amerika, Európa és Ausztrália nevelő központjaiban. {LS 387.1}

Nagy volt White testvérnő öröme, mikor kínai misszionáriusaink jelentették, hogy az Úr abban az országban egész különösen segített nekik és a pogányok szívét előkészítette a jelenvaló igazság elfogadására. Mikor Isten olyan területeket nyitott meg, melyekhez azelőtt nehezen lehetett hozzáférni, White testvérnő sorra sarkalta vezető testvéreinket, hogy tegyenek meg mindent ami erejükből telik, hogy a mennyei lényekkel együtt munkálkodjanak, kik a föld sötét helyein láthatóan tevékenykednek. Ugyanakkor bátorította azokat, kik az intézetekben dolgoztak, hogy a tanuló ifjúság elé tárják magas ideáljaikat, melyeket közösségünk intézetei vallottak és hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket munkások kiképzésére, hogy el lehessen őket küldeni az aratásra érett területekre. Így láncolják magukhoz Amerika, Európa, Ausztrália vagy más kedvező hely a távoli országokat és minden Isten művének előmozdítására alapított intézet egy cél érdekében működjék együtt, azaz hogy egy népet készítsen elő az Úr eljövetelére. {LS 387.2}